

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 58/14
V Lucemburku dne 10. dubna 2014

Rozsudek ve věci C-435/12
ACI Adam BV a další v. Stichting de ThuisKopie, Stichting Onderhandeligen
ThuisKopie vergoeding

Výše poplatku za pořízování soukromých rozmnoženin autorského díla nemůže zohledňovat neoprávněné rozmnoženiny

Skutečnost, že neexistuje žádný technologický prostředek použitelný k boji proti pořízování neoprávněných soukromých rozmnoženin, nemůže tento závěr zpochybnit.

Směrnice o harmonizaci určitých aspektů autorského práva¹ dovoluje členským státům stanovit výjimku z výlučného práva majitelů autorských práv a práv s nimi souvisejících na rozmnožování, aby mohly být pořízovány rozmnoženiny pro soukromou potřebu (tzv. výjimka pro soukromé rozmnožování). Uvedená směrnice dále stanoví, že členské státy, které se rozhodnou takovou výjimku zavést ve svém vnitrostátním právu, jsou povinny stanovit úhradu „spravedlivé odměny“ majitelům autorských práv jako přiměřenou náhradu za užití jejich chráněných děl nebo jiných předmětů ochrany.

ACI Adam a další jsou dovozci či výrobci nenahraných nosičů dat, jako jsou CD a CD-R. Podle nizozemských právních předpisů musí tyto společnosti hradit poplatek za soukromé rozmnožování nadaci Stichting de ThuisKopie. Výši tohoto poplatku stanovuje jiná nadace „SONT“.

ACI Adam a další mají za to, že nadace SONT neměla při stanovení výše poplatku brát v úvahu újmu, která mohla vzniknout majitelům autorských práv v důsledku rozmnoženin pořízených z neoprávněného zdroje.

Za těchto okolností se Hoge Raad der Nederlanden (Kasační soud, Nizozemsko) rozhodl dotázat Soudního dvora.

Soudní dvůr v dnešním rozsudku zdůrazňuje, že pokud by členské státy měly možnost volby přijmout právní předpisy, které mimo jiné dovolují pořízování soukromých rozmnoženin z neoprávněného zdroje, následkem toho by zcela zjevně byl zásah do řádného fungování vnitřního trhu.

Stejně tak cíle náležitě podpory šíření kultury nesmí být dosaženo na úkor důsledné ochrany autorských práv nebo za cenu tolerování nedovolené distribuce padělků nebo nedovolených napodobenin.

Soudní dvůr proto rozhodl, že vnitrostátní právní předpisy, které nečiní žádný rozdíl mezi soukromými rozmnoženinami pořízenými z oprávněných zdrojů a rozmnoženinami pořízenými z nedovolených zdrojů nelze tolerovat.

Kdyby se totiž připustilo, že takové soukromé rozmnoženiny mohou být pořízeny z neoprávněného zdroje, podporovalo by to oběh padělaných děl nebo nedovolených napodobenin, čímž by se zákonitě snížil objem prodeje nebo jiných zákonných transakcí souvisejících s autorskými díly, což by bylo v rozporu s běžným způsobem užití uvedených děl. Kromě toho by uplatnění takových vnitrostátních právních předpisů mohlo způsobit nepřiměřenou újmu majitelům autorských práv.

¹Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. L 167, s. 10; Zvl. vyd. 17/01, s. 230).

Soudní dvůr mimoto připomněl, že přísluší členskému státu, který dal svolení k soukromému rozmnožování, aby zajistil jeho řádné uplatňování a omezil úkony, ke kterým nebylo nositeli práv uděleno svolení.

Vnitrostátní právní předpisy, které nečiní rozdíl mezi oprávněnými a neoprávněnými soukromými rozmnoženinami, přitom nejsou s to zajistit řádné uplatňování výjimky pro soukromé rozmnožování. Skutečnost, že neexistuje žádný technologický prostředek použitelný k boji proti pořizování neoprávněných soukromých rozmnoženin, tento závěr nemůže zpochybnit.

System poplatku musí navíc zajišťovat přiměřenou rovnováhu mezi právy a zájmy autorů (jakožto osob majících nárok na spravedlivou odměnu) a právy a zájmy uživatelů předmětů ochrany.

System poplatku za soukromé rozmnožování, který při výpočtu spravedlivé odměny náležející oprávněným osobám nerozlišuje mezi oprávněností a neoprávněností zdroje, z něhož byla soukromá rozmnoženina pořízena, přitom tuto přiměřenou rovnováhu nerespektuje.

V takovémto systému se totiž vzniklá újma, a tudíž výše spravedlivé odměny náležející oprávněným osobám, podle Soudního dvora vypočítává na základě kritéria újmy vzniklé autorům v důsledku jak soukromých rozmnoženin pořízených z oprávněného zdroje, tak rozmnoženin pořízených z neoprávněného zdroje. Takto vypočtená částka se následně promítne do ceny, kterou uživatelé předmětů autorskoprávní ochrany zaplatí v okamžiku, kdy jsou jim vybavení, přístroje a nosiče umožňující pořizování soukromých rozmnoženin dány k dispozici.

Podle Soudního dvora jsou tak nepřímo penalizováni všichni uživatelé, neboť nutně přispívají na náhradu újmy vzniklé v důsledku soukromých rozmnoženin pořízených z neoprávněného zdroje. Uživatelé jsou tudíž nuceni nést nezanedbatelnou dodatečnou zátěž, aby mohli pořizovat soukromé rozmnoženiny.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106